

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

59 Cogitavi vias meas: & conuerti pedes meos in testimonia tua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

tuum. Altero, vt ipsa facies, id est, conspectus Dei sit id, quod ardentè postulatur. Vtrumque autem in toto corde faciendum est. Nam non frigide, nec segniter postulanda est misericordia: & facies ipsa Dei toto desiderio quærenda, & expetenda est. Quippe & in hac vita illius aspectus anxie quærendus est; & in alia sine dubio ei toto adhærebitur corde, cum beatitudinis summa in facie eius videnda sit posita. Sed vtrouis modo facies Dei quærat, siue hic per contemplationem, siue ibi per manifestam visionem, oculus diligentissime est mundandus, quo ea videri possit. Si quidem, Beati mûdo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Qui ergo videre desiderat, puritati cordis acquirendæ diligenter inuigilet: quod per suimet curiosam inuestigationem, & examinationem curandum est. Vnde & subdit.

59 Cogitavi vias meas, & conuertere pedes meos in testimonia tua.

Examina-
da con-
scientia. **E**Xamen conscientia, & fructus hoc vericulo apertissime continetur. Nam cogitare vias suas nihil est aliud, quam seipsi accuratè explorare, ac perscrutari: fructus verò, quod sequitur. Conuertere pedes meos in testimonia tua. Ad hoc enim quisque peruestigare se, & examinare debet, vt vias suas corrigat, & conuertat pedes suos in testimonio-

stimoniam Dei. Sic enim de flere mala debemus, quæ admittimus; ut manu sanctę sollicitudinis abstergamus. Quamobrem *Greg. l. 2. in lib. Regum.*
 B. Gregorius. Quia sine peccato, inquit, electi etiam viri esse non possunt, quid restat, nisi ut à peccatis, quibus eos humana fragilitas maculare non desinit, euacuari quotidie conentur? Nam, qui quotidie non exhaurit, quod deliquit, etsi minima sunt peccata, quæ congerit, paulatim anima repletur, atque ei merito auferunt fructum internæ saturitatis.

Secundò, subtiliter bona à malis debemus discernere, ne fallamur. Nam, ut supra ex eodem Doctore dictum est, virtutibus vitia ita contigua sunt, ut sine peculiari Dei lumine, & attentissima inspectione sæpissimè fallamur. *Secundò, Bona vera distinguenda à falsis.*

Tertiò, etiam perpendendum est an ipsa bona perfectius fieri potuissent? Sunt enim innumeræ conditiones, & circumstantiæ, varij gradus, & non pauca rerum momenta; ut, cum bonum ex integra causa consistat, defecisse nos in multis, etiam cum rectè agimus, deprehendere facile possimus. *Tertiò, videndum an perfectius fieri potuerint.*

Quartò, intentio præ omnibus exercitanda. Quippe scriptum est. Si oculus tuus simplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. Et, Si lumen, quod in te est, tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt? *Matth 6. Ser. 40. in Cant.*
 Ex quo S. Bernardus tractans illud. Pulchre

sunt genæ tuæ. Duo quædam, inquit, in intentione, quam faciem animæ esse dicimus, necessaria requiruntur, res, & causa, id est, quid intendas, & propter quid. Ex his sanè duobus animæ vel decor, vel deformitas iudicatur. Vt, verbi causa, anima, quæ ambo ista recta, atque pudica habuerit, illi meritò, veraciterque dicatur, Pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turturis.

Quintò,
radices
defectuū.

Iob 13.

Quintò, radices etiam defectuum non oscitanter peruestigandæ sunt; quando & Dominus acutissimo oculo pedum nostrorum radices considerat: vt Septuaginta transfulerunt, quod in Iob legimus. Vestigia pedum meorum considerasti. Non enim abscondi amaritudinis vel furculi, vel fructus poterunt, nisi securis ad radicem arboris ponatur. Non poterit autem poni, nisi radix ipsa, quæ euellenda est, sollicitè quæsitæ, & inueniatur, & in apertum proferatur.

Sextò, cō-
parandus
profectus
& defe-
ctus.

Cass. coll.
20. c. 11.
Septē cal-
parumge-
nera in
quæ etiā
Sancti ca-
dunt.

Sextò comparare etiam, & conferre debemus nosmetipsos nobis, vt profectus, & defectus, profectibus, & defectibus, tempus tempori, infirmitatem infirmitati, virtutem virtuti componamus. Quis enim explicet quam multis modis delinquimus? Aut enim per ignorantiam, aut per obliuionē, aut per cogitationem, aut per sermonem, aut per obreptionem, aut per necessitatem, aut per fragilitatem carnis singulis diebus vel inuiti, vel volentes pec-

peccata incurrimus. Pro quibus & Dauid orans Dominum, purificationem, atque indulgentiam deprecatur, dicens. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo. Hæc Cassianus, qui pulchrè alibi fere eadem non minus eleganter, pauloque explicatius sic posuit, ostendens, viros etiam sanctos in eiusmodi septem lapsuum generibus (tot enim enumerat) non raro cadere. Aliud est enim, inquit, admittere mortale peccatum; & aliud cogitatione, quæ peccato non careat, præueniri; vel ignorantia, aut obliuionis errore, aut facilitate otiosi sermonis offendere; aut ad punctum in fidei theoria aliquid hæsitare; aut subtili quadam cenodoxie titillatione pulsari; aut necessitate naturæ aliquantisper à summa perfectione recedere. Igitur, qui recta vult progredi, necesse est, vt identidè ponat cor suum super vias suas: &, vbi se aliquid aberrare cognouerit, continuò pedes in viam mandatorum, & testimonia diuina conuertat.

Psal. 18.

Coll. 22.

c. 7. & 13.

60 Paratus sum, & non sum turbatus, vt custodiam mandata tua.

FESTINAVI, & inturbatus, vel distractus non sum. Hæc enim significant verba Hebræa. Vbi aduertere est, & alacritatem in festinatione, & attentiss-